

גילה לא תהייה שם

בארץ רכשו וילה בסביון, על שטח של חמישה דונם, ובהם בריכת-שחיה. כיום גר בוילה זו בכ-אחוזתו.

כשנפרד יוסלה מגילה, הוא נתן לה סכום חד-פעמי המאפשר לה לחיות חיי-רווחה במשך כל חייה. הוא גם נתן לה את הדירה שלהם במיגדל-דוד בתל-אביב. חברו-תיה הטובות ביותר הן זיוה להט, אשתו של ציץ, ושרה, אשתו של אפרים קישון.

גילה התפרסמה לרגל השוד הגדול ביותר שהיה בארץ. בצאתה מבנק בהרצליה-פיתוח, כשבידה שקית-ניילון, ובה תכשיטים שער-כס נאמד אז בחמישה מיליון דולר – כגון טבעת-יהלום של 21 קאראט – זינקו לעברה שני רוכבי-אופנוע וקרעו את השקית מידיה. התכשיטים לא נמצאו מעולם.

אין טעם לחיי בלי אשה לירי. את ג'נה כצמן היכרתי בפרנקפורט. היא עולה מברית-המועצות, שהגיעה לארץ עם בעלה. הם ירדו לפרנקפורט, שם פתח בעלה חנות. עכשיו הם עומדים להתגרש, ואני עומד לשאת אותה לאשה.

ג'נה תבוא לחנוכת המיורקה ותעמוד לצדי. אבל בלי יהלומים. אותי כבר לא ישדרו עוד פעם. **עד כאן דבריו של בוכמן.**

גילה לוי לא תעמוד בעת הטקס לצירו של יוסלה בוכמן. היא לא תבוא כלל, למרות העובדה שהיא שהשפיעה

בראשון-לציון, ואחת באוסטריה. לי אין ילדים. אני יכול לתת לישראל כמה שאני רוצה. נולדתי ב-1930 בלודז'. מישפחתי הייתה דתית. אבא שלי היה בעל חנות לטכסטיל.

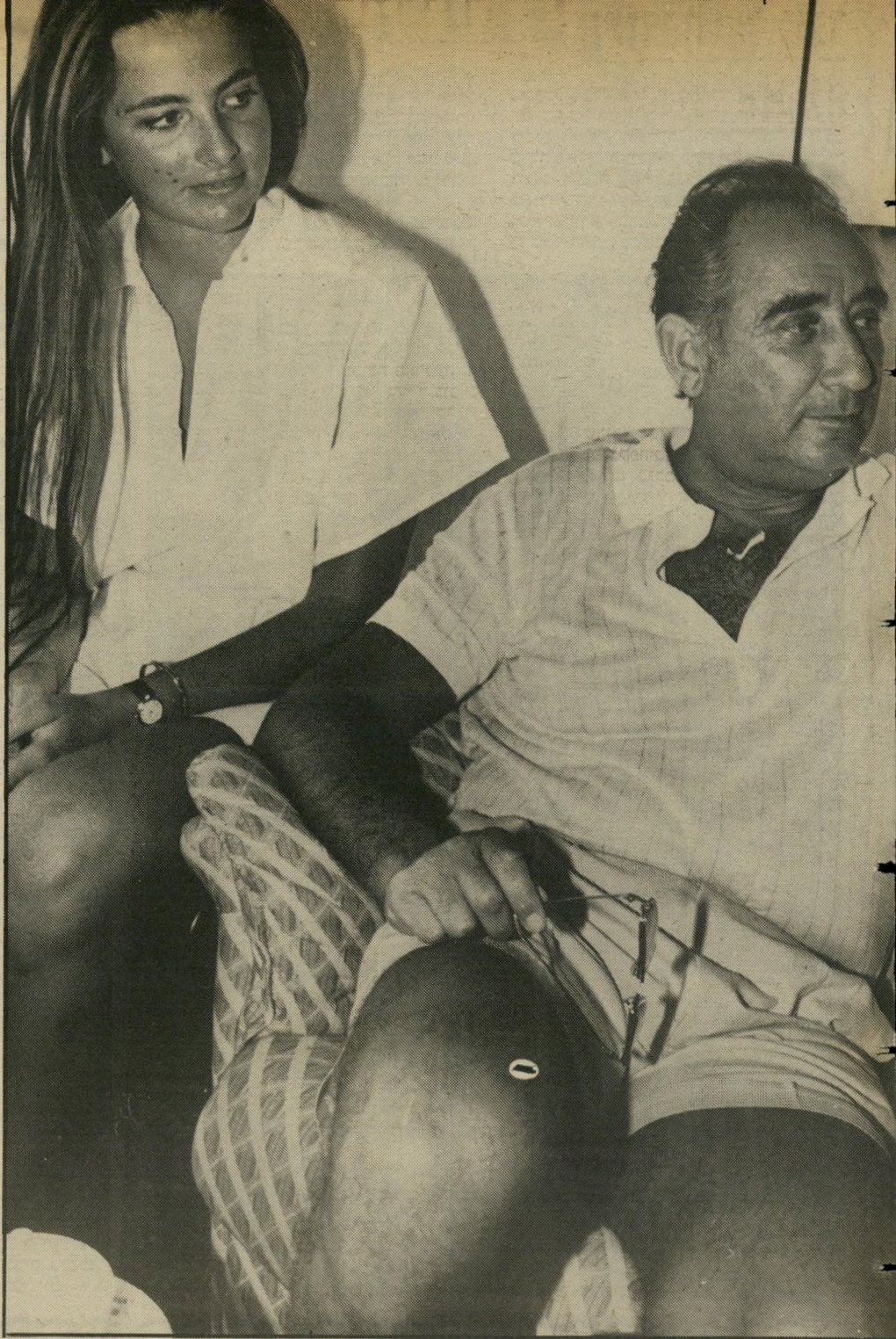
מגיל 9 הייתי במחנות-דיכוח. ארבע שנים הייתי בגטו לודז', ושנה באושיץ וויץ. כברג'בלזון ובמקומות אחרים. הייתי בן 14 וחצי כששחררתי כברג'בלזון. מעולם לא קיבלתי פיצויים מהגרמנים. לא רציתי מהם כלום.

עד היום רודפים אחריי חלומות-בלהות מהגטו. גם עכשיו, האוכל הכי אהוב עליי הוא לחם קשה ודג-מלוח. אף פעם לא אשכח את הימים כשהייתי מזהרעב וחצי מת.

אולי פעם, בעוד 15 שנה, אספר על הזוועות שעברתי.

(בשיחה קודמת סיפר בוכמן כיצד חי אחרי שיחרורו. כנער בן 14, כשעוד גר כברג'בלזון אחרי השיחרור, התחיל לעסוק בשוק השחור בעיר הסמוכה, האנובר. אז חסר בגרמניה הכל, והוא עשה כסף רב.)

פעם בא מדריך מארץ-ישראל, אסף את כל הנערים והנערות במחנה והטיף להם לעלות לארץ. גם בוכמן השתכנע. כשכל הצעירים כבר היו בקרון-הרכבת בהאנובר, הציץ החוצה וראה לפתע שהמדריך נשאר עומד ברציף. בו ברגע גמלה בו החלטה. הוא פתח את הדלת בצד השני והסתלק. הוא נשאר

יוסלה בוכמן וג'נה כצמן השבוע בתל-אביב. אין טעם לחיי בלי אשה לירי.

יוסלה וגילה (1981) 19 שנים ביחד

על יוסלה לתרום את 300 אלף ה-דולארים למיורקה של אגם. צילצלתי לביתו של ציץ, קול של גבר ענה. שאלתי על זיוה, "זיוה הלכה לים", אמר הגבר. זה היה ציץ. שאלתי איד הסתרר עניין המיורקה. "מי שהחליט על המיורקה היא יוסלה", אמר. "אבל גילה השפיעה עליו. יוסלה וגילה נסעו ביחד למיפעל ביבנה, וראו את הדגם שאנחנו הצענו להם."

גילה וג'נה דומות זו לזו כשתי טיפות מים — ורק השנים מפרידות ביניהן. שאלתי על-כך את יוסלה, והוא אמר: "זה נכון. הן דומות מאוד האחת לשניה."

"אתה יודע שגילה לא תבוא לפ-תיחה?" שאלתי.

"אפשר להבין מדוע?" השיב יוסלה.

בהאנובר, עסק בשוק השחור והתחיל להתעשר. אחר-כך עבר לעיסקי-שעשועים בפרנקפורט. ש-היתה מרכז צבא-הכיבוש האמריקאי. בוכמן אינו אוהב לדבר על התקופה הזאת, ועל מעשיו אז.

שלוש שנים עסקתי בכארים, אבל כרגע שיכולתי ברחתי מזה עברתי לעיסקי נכסידל-אנידי, קרקע-עות, ובנייה.

במשך 19 שנה חייתי עם גילה לוי, אחת הנשים הכי יפות בארץ. מה שאני יכול להגיד עליה הוא שהיא התנהגה כלייד מושלמת.

(יוסלה גר עם גילה בוילה מפוארת מאוד בפרבר של עשירים בפרנקפורט. הווילה, שהיא מלאה אוצרות, מובטחת במנגנונים אלק-טרוניים מן המשוכללים ביותר.)

גילה

גילה

הן דומות זו לזו כשתי טיפות מים. ורק השנים מפרידות ביניהן